

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 2. Primò intenderunt Iudæi Christi nominis ignominiam: vt inter latrones crucifixm, & ipse latro censeretur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

illius offusis tenebris obfuscaent, ipsique iusti censeantur, arte nituntur altitiori, qua medium illum inter duos latrones crucifigunt: ut quicumque illum medium binis latronibus suspensum cerneret, eo solo ipsam ceteris iudicaret esse nequiores. Sed ex eodem medio suum elicit Christus honorem, innocentia suae testimonium, & aperitissimam hostium suorum confusionem. Hoc praenidet in spiritu David, & psallit: *Gladum euaginauerunt peccatores, intenderunt arcum suum, & gladus eorum intret in cordas eorum, & necem eorum confingatur.* Et iterum: *Delictum oris eorum, sermonem laborum ipsorum, & comprehendantur.* (legit D. Hilarius) *comprehendantur in superbia sua.* Primo confideremus inimicorum in Christum astutiam, & postmodum videbimus qualiter ipsos per eandem hanc comprehendat.

Ps. 36. 14.
Ps. 58. 13.

§. 2. *Primo intenderunt Iudaei Christum in ignominiam: ut inter latrones crucifixus, & ipse lauro censeretur,*

Dicuntur autem & alij duo quoque (inquit D. Luc.) *ut interficerentur.* Alij Evangelistae declarant eos fuisse latrones. D. Lucas eos inscribit *duos Noquam*, id est, duos peruersos latrones, & latrocinii infames. Omnium pessimus, qui vincti Hierosolymis tenebantur, erat Barabba: etenim erat homo flagitiosissimus, insuper & homicida, tantaque scelerum enormitate execrabilis, ut Pilatus Christi desiderans liberationem, hac usus fuerit occasione Paschatis (quam ut festinam redderet, donare debebat libertate malefactorum, ad Iudaeorum electionem) ut ex una parte Christum proposuerit, ex altera Barabbam opponeret, hominem tot sceleribus hominibus exorsum, ut impossibile censeret, quantumvis Christo damnatum optarent, & quantumvis peruersi de illo sentirent, quin pelorem de Barabba haberent opinionem. Hoc Evangelista Matthaeus & Lucas verbis admirandis exposuerunt: *Habebat autem cum vinctum in signum, qui dicebatur Barabba. Erat autem Barabba lauro, qui erat propter seditionem quandam factam in ciuitate, & homicidium missum in eam.* Non praeteritamus hoc verbum: *in signum*; malicia & sceleribus insignem, ceteris flagitiosis, & Nasorum amputatoribus (si ipse flagitiosior: era: etenim lauro passim notissimus, communis, praedonum antesignanus, & seditionis in vire

Matt. 27. 16.
Luc. 22. 29.
Desuella carui.
D. CHR. Epist. 1. ad Olym. Tom. 5.

concitata reus, imo & homicida: illi D. Chryso. inquit: *Latronem ac facinorosum esse, immo etiam eadem cooperatum.* Christus igitur oppositus eam elicit, intulentes Iudaeis verbis magnis postularunt, ut viveret, Christus autem non cretut, quo mundo perlatu e conuincantur, Ca. illum esse Barabba multo Romano publico perniciosiore: *Etiam enim, ut dicit D. Chryso. se illud probare posse, facinorosum quod latronem, quozne scelerator esset, tantisqne flagitijs dignum, ut nec in se uordia, nec seipsum saluam ipsi adferre possit.* Fuit autem haec tanta contumelia, ut eam D. Chryso. apparet horrendam nefandamque sceleris, ut uniuersis D. Petrus: *Vos autem in sum, & iam non negatis, & peristis verum homicidam aliarum odiorum vero vita interfecistis.*

Non h. e. delictum eorum malitia, sed ut non Gardin. Baconius, & prius figurat D. Chryso. hunc expeant inter se agitare consilia, ut Christum crucis infami patibulo conderantur. Huc vsque de eo nec semel cogitauerat, culpa etenim quam Christo imponebat, illa eam quod blasphemiam dixisset, cui iuxta legis diuinae decretum, non eum, sed lapidato stultebatur. Crucis vero supplicium doctus tantum malefactorum generibus infligebatur. Inter Romanos insignis erat tantum latronum & proculatantur, quos idcirco, ut patet ex Luciano, littera T praenotabant, quae figuram exprimit crucis. Apud Iudaeos, teste Philonem, ut homicidis imponebatur: erit secundum legem crucis supplicium Barabba debebatur, & ut legem ponebat illum Pilatus, velut vnum eorum crucis poena magis congruebat, quam vlli eorum qui illo tempore vincti tenebantur: reuertamen impijs illis non sufficere videbatur: si Barabba a latrocinii suis & homicidijs abstererent indempnem, sed insuper vocibus magis infligebatur, ut crucis infame supplicium tanto debitum latroni Saluatori nostro imponeretur, quod licet ab illa hora postularunt, ut Christus crucis supplicio afficeretur, quasi lauro fuisse & homicida, & ab omnibus fuisse ralis habentem.

Conformiter huic doctrinae declarat D. Chryso. & D. Cyril. & quod aduertit D. Ioan. Euang. cum grauitate vrgeret Iudaei apud Pilatum, quatenus Christum ut mortis reum plederet, ipse vero responderet nullam se ad hoc causam inuenire, ipsi autem obijcerunt: *Nos legem habemus, & secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit.* Pilatus autem rursum illis diceret: *fiat, vos ipsum ad vestrum praesentem*

est. Et si in vestram peccavit senem, vix
eis decreta congruam in eum vos ferre senten-
tiam respondendum. Nobis non licet interficere
quoniam. Quo ratione precor dixerunt illud,
si certo constiterit, quod licitum erat illis blasphemis
interficeret et clare hinc confirmatur, quia
quod si ita non fuisset, non illis diceret Pilatus,
ut eum ipsi condemnarent. Addit Evangelista
in fine ista impetravit, quem dixit significavit
qua veritate esset mortuus: dixit enim Domini
omnis quod in crucis periculo esset mortuus;
hinc ipsi in lege non poterant iuxta legem
blasphemo, cui decreta erat statutaque lapida-
tio. Vehementer optabant illi crucis supplicium
imponere, eoque sine eum ut latronem capere
habere, illum Barabbæ latronem anteponendo
secleriores.

4. In hoc autem mundo persuaderent, quam pri-
mum ea in Pilatus condemnant, cum iam mor-
tuum decem exactioni procederet, duos latro-
nes apprehenderant, qui post Barabbæ sapiens
& homicidius erant infames, ut inter illos
quibus crederetur talis ab ipsis inuentus, im-
mo illis nulli nequie. De illis latronibus ait
Evangelista, quod essent duo nequam, infames
& homicidii iustitiam tales. Huius sunt in Ro-
mæ publica, ait D. Cyrillus, multi latrones hono-
rati, qui furta committunt in palliata sub titulo
beneficiorum, imo beneficiorum, honorumque erga pau-
peres operum, ut per hoc se dicunt, quod
eorum necessitati beneficii subueniant, unde ex
fatis sui honorem nomenque conciliant, simi-
les sanguisugæ, quæ suavitè sanguinem exsu-
git. Illos iudices necum suspendunt, aut per-
sequuntur, aut dedecore afficiunt, aut carceri-
bus insciunt, sed insuper ab omnibus honore
cumulantur, sicutque illi qui frequenter Rem-
publicam moderantur & dignitates in illa ob-
tinent eminentiores, cum ita sit, quod crucis de-
bent multari supplicio, imo membratim di-
vidi, ut potest lucet illius, & pauperulorum ti-
moris faciatum. Ita se res habebat in Hierusa-
lem, cuius prædæ erant latrones, & pallium
imponunt, qua de causa ab Ihsa reprehenduntur
socii latronum: *Propter in infidelis, socii furum.*
Quibus optime quædam hoc nomen, inquit D.
Chrysostr. cum videmus illos se copulantes Ba-
rabbe latroni primario, utique iustitiam libe-
rationi, licet vix impendio nostri Salvatoris.
Porro sunt & alii latrones effrontes, detracta
lana, impudentes, infames, ut tales ab omnibus
excoli palam, & inuerecondè latrocinantès, vix
procurantes, quos omnis mundus infelicitur ut

publicos & communes inimicos. Ex eorum
numero erant, quos Christo crucifixerunt col-
laterales, ipsi quoque medium quasi tantorum
seclerum participem, & impiæ turbæ confortem
imo capitaneum.

In hoc actu tria inimici Christo inuere con-
tenderunt. Primum (ut notat D. Thom. & ex-
penderat D. Chrysostr.) famam eius lacerare, &
eius catalogo latronum maxime infamem in-
scribere, Christus autem primario proprio stu-
dium honori & auctoritati, utque omnes verum
eum esse Messiam crederent, illumque Dei fa-
terentur. In eum finem sua dixit miracula,
doctrinam, & operas quocirca nihil ita gau-
ter accipiebatur, quam quod sine derogabat aucto-
ritati, atque inter hoc, ut quid quo nihil est ig-
nominiosius quædum ut latronem haberent, &
talem exiperent exterius. Hinc dolor ille
gravior oriebatur, quo non leuiter cruciabat ut
quando tanto cum strepitu venerunt capturi,
catenis, funibus, armisque instructi, illis
ecce hanc gemitum obrebit querentiam
*Tantum ad latronem existit cum gladio & susti-
bit comprehendere me.* An ergo latro sum ego?
tali conuolenti apparatu, quali litro com-
prehenditur; Hinc rabie Iudei contendebant in-
imici qualiter famam eius nomenque lacerarent
*Hæc omnis actiones suas referunt sic habeo ex
D. Chrysostr. ut istius significationem. Et forisiam D. Chr.
traducerent.* Et huius intentionis memores
mucos loquuntur, Hic nihil ita referat ac no-
mum sui dignitatem, & hoc caput acerbissime,
ut latro diffamatur; hoc agamus, ut omnium
oculis ut talis exponatur, passimque habeatur,
Ea mente duobus cum peruersissimis adfociant
latronibus, & cum illis trahunt ad supplicium
iisdem notatum insignibus.

Quo grauiori, dicitur mihi, te possent
inimici notare contumelia, qui nihil ita tibi
arrogas, quam Christianum te esse & Catholi-
cum, atque ut talem reputari, si hoc efficerent,
ut ad Actum Inquisitionis traherentur medius
inter duos Apostatas Iudaizantes, iisdem
cum illis insignibus notisque præsignatus,
eadem mitra flammis igneis depicta, & capi-
ti imposta (ut moris est) præconite præco-
ne & clamante, te duobus his hoc in se-
lere esse principalem? Quale censere-
tur hoc opprobrium, quanta Dominæ pri-
marie ignominia, cui nihil ita cordi est,
quam se palam ostendere quavis alia honesti-
orem, si publice tanta traheretur infamia,
ut virgis per plures cederetur duabus sociata
micro-

6

In tribus
studium
Iudei no-
cere
Christo.

Matt. 23

D. Chr.
Eph. 1 ad
Olym. 2 de
erue. 11.
ad finem,
Tom. 3.

meretricibus, quas iuenerunt & probarunt omnis impudicitiae in civitate, & libidinis auctores esse primarias? Hoc Christus suis in contumelijs zgruis accepit, quod duobus medijs latronibus in cruce suspenderetur, eorum numero vero ut omnium primicerius adscriptus. Hoc est quod ipse tam graviter appendit, quando iam horum post coenam ingressus praedicens Apostolis passionem suam, ait, quod eo usque opprobrium suum cresceret & ignominia: *Dico vobis, quoniam adhuc hoc quod scriptum est, operiet impleri in me: Et cum iniquus deusatus est.* Haec verba de Christo praedixit Isaias. Quid hoc Domine: an forsitan alia tormenta transiisti & iniurias, ut tantum proponas, & dicas hoc esse tibi adhuc tolerandum? Nondum opprobrium ingressus est pelagus, de quibus ait Propheta: *Saturabitur opprobrijs:* & quasi iam omnia pertulisses ais: *Adhuc hoc quod scriptum est, restat implendum, ut inter latrones suspensus medius, ut latro sum estimandus?* An forte dicere possumus hoc solum de te Prophetas scripsisse, a te tolerandum? Optime dixit: hoc etenim ultimum est, ad quod ascendit eius ignominia, nulla gravior, nulla mollior, quam morti inter latrones, & latronem haberi, nec simpliciter latronem, sed eorum antesignanum ducemque flagitiosissimum.

§. 3. Secundo suum in Christum iustificare conati sunt facinus coram oculis totius universi.

Secundam profero Iudaeorum in hoc intentionem, suam nimirum huius facinoris coram populo totoque mundo iustificationem. Hoc omni studio Iudaei semper curarunt, ne merita causa Christi agerentur: nouerant enim quod si illa ad trutinam probe reuocarentur, nedum nihil inueniretur, ratione cuius reus esset mortis sed insuper nullia, pro quibus summam ab omnibus mereretur laudem, honorem & obsequium, ut auctor vitae primarius, quinimo illi ipsi in concilio suo, quando eum mortedamnare constituerant diligenter inquirentes, quid in medium producerent illi ut malum aut peccatum imponendum, nihil inuenerunt aliud praeter diuina quaedam signa, quibus in eum totus mundus credere, eumque sequi tenebatur.

Ioan. 11. Hic homo multa signa facit etc. Hinc cum eum tota nocte in suo tribunali victum tenuissent, pluresque testes suppositiuos in eum produxissent,

illi ipsi repererunt, quod Christo nec in vno quidem verbo se defendente, ipsi teli iudices esse probarentur, atque adeo iustificantes, ut nemine eorum respondente testimonio, sibi ipsi manifeste contradicerent. *Quo modo falsi testes accessissent: non erant tam verita ipsi mona eorum.* Duo nec in vno sibi concordabant, sed quod vnus testabatur sic esse, negabat alter, diuina sic cuncta dispoecate sapientia, ut contra Christum processum sequenti institueret iudicium, sed nec cum testibus falsis corruptis, & suppositis, sicut alia, ut possent superbi illi Gigantes caelum versus turrim erigere, quod praetendebant. Dum linguas eorum confudit, qui summo studiatu nauaque opus illud moliebantur at detraxerunt, vna non conueniret alteri sic ut nihil solent, nihil constans in opere suo & fabrica potest erigere.

Idcirco (inquit D. Leo) cum illi iam factimo mane Christum Salvatorem ad tribunal teperent Pilati Praefidis, tanto eum strepitu produxerunt, tot vinculis constrictum, tot verbis contusum, tot spuriis sodatum, ut vix ex solo conspectu sibi iudicaret factis & mendacis, que persuaderet, hominem tali modo exceptum, tanto tumultu, tot ignominia, siquis defectum, esse non posse nisi mortalium omnium nequissimum & omnigena mortis reum quem nulla alia, facta criminum inquisitione mortem damnet. Porro sicut ad causam diuina iudicationem, hanc expediebat examini, desposuit diuina eius sapientia, ut Iudex ad illam fam inquireret: *Quam acens faciem asserit uerfus hominem hunc?* Ex qua Praefidis investigatione tantam sibi iniuri censuerunt tantam, ut exandescerent responderent: *Si non esset de malefactor, non tibi tradidissent eum.* & Valsumus scientia, & conscientia Spectabiles, nec eam habemus ita vilem & caueatam, ut de nobis praesumi possit, alique a nobis offendam ad condemnationem, nisi multorum reum flagitorum, quem sua ad necem postula iniquitas, licet autem hoc dixerint, tunc hoc grauissimè acceperunt, quod instrua de Christi vita inquisitione, nihil ex parte Christi morte dignum inueniretur. Eadem non cogitatione postquam a Pilato Christi condemnationem extorsent, ipso licet expresse ac publico protestante nullam in eo se mortis inuenire rationem, quem ad hoc eorum Caesaris ad regnum pedire iudicant dare satisfactionem tantae multitudini, quae ea tempore esset in

Luc. 22. 37. 1. sa. 31. 12.

Thren. 3. 36.

Serm. de Passio.

Ioan. 11. 37.